

13 maart 2022

Tweede zondag van de Veertigdagen – ‘Reminiscere’, Gedenk (uw barmhartigheid), psalm 25, 6

De voorbereiding

De klok wordt geluid

Stilte

Erbarm dich mein, o Herre Gott, BWV 721. J.S. Bach (1685-1750)

De kaarsen worden ontstoken

Bemoediging en drempelgebed (gemeente gaat staan)

v. Onze hulp in de Naam van de Heer,

a. die hemel en aarde gemaakt heeft.

v. O God, keer U óm naar ons toe

a. en doe ons weer leven met hart en ziel.

v. Laat ons, o Heer, uw liefde zien

a. en geef ons uw heil!

v. O Heer! Hoor ons gebed

a. en laat ons geroep tot u komen:

v.

**a. Heilig mijn hart, o Heer, zodat ik kind aan huis kan zijn
in uw geheimen en in uw heiligdom,
door hem die onze meester is: Jezus Messias.**

Amen. (gemeente gaat zitten)

Introïtuspsalm: Psalm 25b

Kyriegebed/inleiding, gevolgd door ‘Kyrie’ uit de Bonifatiusmis

Glorialied vervalt in de Veertigdagentijd

De schriften gelezen, gezongen en overdacht

v De Heer zal bij u zijn

g De Heer zal u bewaren.

Zondagsgebed

Profetenlezing, Jesaja 63, 1 – 9 (volgens de Herziene Statenvertaling)

1 Wie is deze die uit Edom komt,
in helrode kleding uit Bozra,
Die luisterrijk is in zijn gewaad,

Die voorttrekt in zijn grote kracht?
Ik ben het, die spreek in gerechtigheid,
Die machtig ben om te verlossen.
2 Waarom is dat rood aan uw gewaad,
en is uw kleding als die van iemand die de wijnpers treedt?
3 Ik heb de pers alleen getreden;
er was niemand uit de volken met Mij.
Ik heb hen vertreden in mijn toorn,
hen vertrapt in mijn grimmigheid.
Hun bloed is op mijn kleding gespat,
heel mijn gewaad heb Ik besmet.
4 Want de dag van de wraak was in mijn hart,
het jaar van mijn verlossen was gekomen.
5 Ik keek rond, maar er was niemand die hielp;
Ik ontzette mij, want er was niemand die ondersteunde.
Daarom heeft mijn arm mij heil verschaft,
en mijn grimmigheid, die heeft mij ondersteund.
6 Ik heb de volken vertrapt in mijn toorn,
Ik heb hen dronken gemaakt in mijn grimmigheid,
Ik heb hun bloed ter aarde doen neerdalen.

7 Ik zal de goedertierenheid van de HEERE in herinnering roepen,
de loffelijke daden van de HEERE,
naar alles wat de HEERE voor ons heeft gedaan,
de grote goedheid voor het huis van Israël,
die Hij hun bewezen heeft naar zijn barmhartigheid
en naar de veelheid van zijn goedertierenheid.
8 Want Hij zei: Zij zijn immers mijn volk,
kinderen die niet zullen liegen!
Zo werd Hij hun tot een Heiland.
9 In al hun benauwdheid
was Hij benauwd;
de Engel van zijn aangezicht heeft hen verlost.
Door zijn liefde en door zijn genade
heeft Hij hen bevrijd;
Hij hief hen op en droeg hen
al de dagen van weleer.

Lied 773

Evangelielezing, Johannes 12, 20 - 36 (Vert. exegeseteam Monshouwerstichting/Nieuwe Bijbelschool)

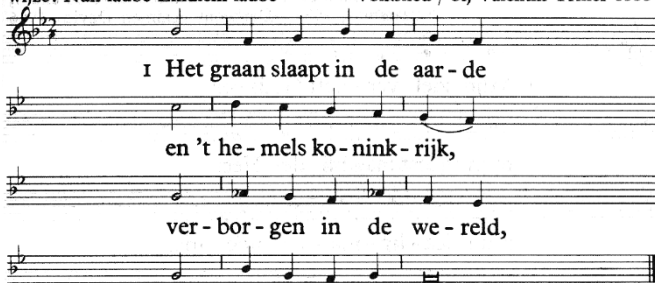
20 Maar er waren enkele Grieken onder hen die opgegaan waren om neer te knielen op het feest. 21 Die kwamen toen naar Filippus toe (die van Bethsaida in Galilea) en ze

vroegen hem, ze zeiden: Heer, wij willen deze Jezus wel zien! 22 Filippus komt en zegt het aan Andreas, Andreas komt, en ook Filippus en ze zeggen het aan Jezus. 23 Maar Jezus antwoordt hen zo, hij zegt: Gekomen is het uur dat de mensenzoon verheerlijkt wordt! 24 Amen amen, ik zeg jullie: als de graankorrel niet, gevallen in de aarde, sterft, blijft hij op zichzelf, alleen; maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht! 25 Wie zijn ziel liefheeft verliest haar, en wie zijn ziel haat in deze wereld – tot eeuwigheidsleven zal hij haar bewaren! 26 Als iemand mij dient moet hij mij navolgen, en waar ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn; als iemand mij dient zal de Vader hem eer bewijzen. 27 Nu is mijn ziel geschokt, en wat moet ik zeggen? Vader, red mij uit dit uur? Maar hierom ben ik juist gekomen: voor dit uur... 28 Vader, verheerlijk uw Naam! Toen kwam er een stem uit de hemel: Ik heb verheerlijkt en ik zal ook wéér verheerlijken! 29 De menigte die daar stond en toehoorde zei toen dat er een donderslag was geschied, anderen zeiden: Een engel heeft tot hem gesproken! 30 Jezus antwoordde en zei: Niet om mij is deze stem geschied, maar om jullie! 31 Nu is er een oordeel over deze wereld, nu zal de heerser van deze wereld eruit gegooid worden, naar buiten! 32 En ik – als ik verhoogd ben van de aarde, zal ik allen naar mijzelf toe trekken. 33 Dit zei hij om met een teken aan te geven wat voor dood hij zou gaan sterven... 34 Toen antwoordde de menigte hem: Wij hebben gehoord uit de Torah, dat de Messias blijft tot in eeuwigheid – hoe kunt u dan zeggen dat de mensenzoon verhoogd moet worden?

Wie is die mensenzoon? 35 Toen zei Jezus tegen hen: Nog een kleine tijd is het licht bij jullie. Wandel zolang jullie het licht hebben, opdat geen donker jullie bevangt; wie wandelt in het donker, weet niet waar hij heen gaat. 36 Zolang jullie het licht hebben, vertrouw op het licht, opdat jullie zonen-en-dochters van het licht worden. Dat sprak Jezus, en weggegaan verborg hij zich voor hen.

Lied 65 (Lvdk 1973)

wijze: Nun laube Lindlein laube Volkslied / bij Valentin Triller 1555

1 Het graan slaapt in de aar - de
 en 't he - mels ko - nink - rijk,
 ver - bor - gen in de we - reld,
 is aan het graan ge - lijk.

- 2 Nadat het uitgestrooid is,
 wisselen dag en nacht.
 Geen weet hoe het gegroeid is:
 het draagt vanzelf vrucht.

Gaven en gebeden

Collecte: zie *Bij de dienst*. Er staan schalen bij de uitgang – er is geen rondgang.

Overmaken kan ook: NL22RABO 0312 4647 89 van de Wijkkas Protestantse Wijkgemeente Tabor o.v.v. de bestemming

Voorbeden, de intenties steeds beantwoord met acclamatie

(8) Ky - ri - e e - lei - son, Ky - ri - e e -

(8) lei - son, Ky - ri - e e - le - - i - son.

Melodie und Satz: orthodoxe Liturgie aus der Ukraine

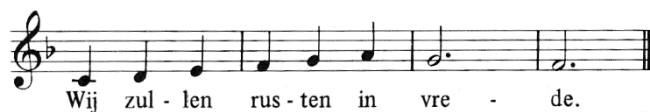
Stil gebed, Onze Vader

Lied 484 (Uit 'Gezangen voor Liturgie' - gemeente gaat staan)

Komen ooit voe-ten ge - vleu-geld mij melden de vre-de,

daalt o-ver smeulen-de aar-de de dauw van de vre-de,

wordt ooit ge - hoord

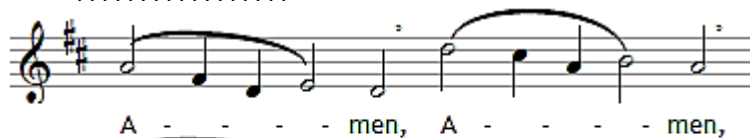

2. Dan zal ik huilen en lachen en drinken en slapen;
dromen van vluchten en doden en huivrend ontwaken.
Maar niemand vlucht,
nergens alarm in de lucht,
overal vrede geschapen.
3. Dan zal ik zwaaien naar vreemden, zij zullen mij groeten.
Wie was mijn vijand? Ik zal hem in vrede ontmoeten.
Dan zal ik gaan
waar nog geen wegen bestaan –
vrede de weg voor mijn voeten.

t. H. Oosterhuis/m. Freylinghausen 1741 (bew.)

Heenzending en zegen

v.

a. A - - - - - men.

Toccata per l' Elevazione, G. Frescobaldi (1583-1643)

Bij de dienst

Bent u voor het eerst in de Taborkerk: weet u welkom! En schiet eventueel een ouderling aan (als hij/zij dat zelf al niet omgekeerd heeft gedaan), voor nadere kennismaking en informatie. Na de dienst is er gelegenheid nog wat na- en bij te praten, onder het genot van een kop koffie of thee.

De collectes

De eerste collecte is bestemd voor de Stichting Imani

Onlangs verscheen het boek van Marc Broere, 'De eerste linies', berichten van het ontwikkelingsfront. In dat boek staan verhalen over mensen die actief zijn in de strijd tegen armoede en onrecht. Hij schenkt o.a. uitvoerig aandacht aan het werk van de Stichting Imani.

Dertig jaar geleden en ook tien jaar geleden interviewde hij Harrie Oostrom, de ontwikkelingswerker en drijvende kracht van Imani, en nu weer. Het verschil met dertig en tien jaar geleden is dat van de expertise van Harrie Oostrom inmiddels in de hele regio gretig gebruik gemaakt wordt. Imani is voor velen een lichtend voorbeeld. Het is ook duidelijk wat er van de kinderen, die ooit opgevangen zijn door Imani, geworden is. Sprekende voorbeelden zijn Maria Tugu (36) en Steve Solta (34), inmiddels managers bij Imani: Maria is verantwoordelijk voor de ongeveer vijftig jongste kinderen van nul tot twee jaar, Steve is verantwoordelijk voor de bedrijfsvoering van de centra.

Citaat (p 240 ev):

Wat het verhaal van Maria Tugu en Steve Solta zo bijzonder maakt, is dat zelf ook deels in Imani zijn opgegroeid. Maria was negen toen ze er werd opgevangen. Met horten en stoten vertelt ze haar levensverhaal. Ze komt uit een gebroken gezin en woonde op een gegeven moment samen met haar oudere zus.

'Ze was prostituee en liet mij altijd achter om voor haar baby te zorgen, daarom kon ik niet naar school'. Als klein kind had ze geen idee hoe ze dat moest doen. 'Telkens als ik iets verkeerd deed, zoals het niet op tijd voeden, werd mijn zus heel boos en sloeg ze me. Ze heeft me zelfs gestoken met een mes.' De littekens zijn nog zichtbaar. Soms komen er angstmomenten terug, maar via Imani nam haar leven een andere wending. 'Daar ben ik met liefde en aandacht groot geworden.'

Steve Soita was veertien toen hij bij Imani kwam. Hij was thuis de enige zoon en de trots van zijn vader. Maar zijn vader werd ontslagen en raakte zwaar aan de drank. Hij werd agressief naar zijn vrouw en kinderen toe. 'We woonden in een heel klein huis, in een rij met nog meer gezinnen', zegt hij. 'De gevechten bij ons thuis trokken de aandacht van de burens, die kwamen luisteren en kijken. Dat waren heel gênante ogenblikken.'

Imani lag op een steenworp afstand. Bovendien ging Steve naar dezelfde school als de kinderen van Imani. Toen het thuis echt ondraaglijk werd, was de oversteek snel gemaakt. 'Toen nam mijn leven een andere afslag.'

Voor beiden geldt dat ze na hun verdere opvoeding in Imani hun eigen leven goed op de rails wisten te krijgen. Maria belandde in de ouderenzorg en woonde zelfs in Zwitserland, om met bejaarden te werken. Steve werkte bij een garage als automonteur. Omdat hij duidelijk over leidinggevende capaciteiten beschikte, werd hij bij Imani teruggevraagd als manager. 'Ik houd van problemen oplossen', zegt hij. 'Het maakt me heel gelukkig dat nu hier te doen.'

Het is duidelijk dat Imani meer dan 'gewoon' hun werk is. Maria Tugu werkt zes dagen per week van half zes 's ochtends tot half acht in de avond. Steve Soita komt meestal een half uurtje later op het werk en gaat ook een half uur later naar huis. Dat zijn dus veertienurige werkdagen. Hebben ze niet het gevoel hun beste levensjaren te verspillen door zo op te gaan in het werk?

Maria lacht: 'Ik ben nu 36 en houd ook erg van uitgaan en dansen, maar ik heb zeker niet het gevoel dat ik mijn leven weggooi, integendeel. Ik ben dol op Imani, de kinderen en de hele gemeenschap. Zelfs tijdens mijn verlof wil ik altijd even langskomen.' Aan ander werk denkt ze überhaupt niet. 'Ik heb geen andere plannen. Mijn leven zal zich verder ontwikkelen bij Imani.'

Steve knikt. 'Voor mij geldt hetzelfde. Ook op mijn vrije zondag ga ik er altijd nog even langs. Ik denk niet dat er ooit een andere baan komt waarin ik me zo kan geven als in deze. Ieder dag leer ik opnieuw hoe ik met onverwachte situaties om moet gaan – en elke keer dat ik een glimlach krijg van een kind, geneest dat in mijn hart en geest.'

Verwachten ze dat organisaties als Imani altijd nodig zullen blijven in Kenia? Maria Tugu denkt even na en zegt: 'Ik heb een tijdje gedacht dat het verstoten van kinderen zou stoppen met een beter opgeleide samenleving. Ook omdat vrouwen zichzelf beter zouden weten te beschermen tegen ongewenste zwangerschap. Het probleem lijkt echter alleen maar groter te worden.'

Steve Soita beaamt het: 'Ondanks de economische groei zijn veel mensen armer dan voorheen. Het is de armoede die het moeilijk maakt om voor de kleintjes te zorgen.'

De tweede collecte is bestemd voor de wijkkas van onze wijkgemeente.

Wil u liever gireren? Dat kan op rekening NL22RABO 0312 4647 89 van de Wijkkas Protestantse Wijkgemeente Tabor.

De bloemen

uit de dienst gaan met een hartelijke gelukwens én groet naar de *(deze informatie ontbreekt vanwege privacywetgeving)*

Mededelingen

Volgende week

In de dienst op 20 maart gaat ds. Yolanda Voorhaar (Ede) voor.

Vespers Veertigdagentijd

In de komende weken worden er in het Beatrixpark gezamenlijke vespers gevierd – georganiseerd vanuit de Nieuwe Kerk, de Beatrixkerk en de Taborkerk.

Data: 9, 16, 23, 30 maart en 6 april.

Plaats: Beatrixkerk. De kerk is open vanaf 19.00 uur, de vieringen beginnen om 19.30 en duren een klein halfuur.

De vespers zijn ook te volgen via www.kerkdienstgemist.nl (zoek naar Beatrixkerk)

Leerhuis 16 en 23 maart

De nood en de noten: passie in het kerklied

Wat vroeger de lijdenstijd heette, wordt nu vaak ‘veertigdagentijd’ genoemd en ‘lijden’ heeft toch tenminste óók het aspect ‘beproeven’ gekregen. De lijdenstijd is zo ook een leertijd voor de gemeente geworden, voor de geloofsleerlingen met name. Heeft die verschuiving sporen nagelaten in de liedboeken van de 20^e eeuw (o.a. bundel ’38, LvdK 1973, Liedboek 2013, Gezangen voor Liturgie, Verzameld Liedboek) – en zo ja welke: qua (theologische) inhoud, wat betreft de taal etc?

Twee avonden, aanvang 20.00 uur. In de zijzaal van de Taborkerk.

Voorganger : Ds. Gerben H. Westra
Organist : Margret Spelt

Lector : Corry Broersma
Koster : Rob van der Steeg

Beeld en geluid: Kevin Heimgartner / Erik Velthuijs